

[Pinholt.]

Statens Driftsudgifter var i Regnskabsaaret 1927—28 332,2 Mill. Kr., paa Finanslovsforslaget 1928—29 er Udgifterne opført til 319,4 Mill. Kr., og for det Aar, vi nu skal gaa ind i, 1929—30, til 316,8 Mill. Kr. Der er altsaa en stadig faldende Linie med Hensyn til Statens Udgifter.

Hvis vi ser paa Formuebudgettet, paa § 26, udviste dette ved Fremlæggelsen en Indtægt paa 43,6 Mill. Kr. og en Udgift paa 57,6 Mill. Kr.; altsaa var der et Minus her paa 14 Mill. Kr. Dette er blevet bevaret under de tre Behandlinger, omtrent i hvert Fald, idet der kun er sket en Forøgelse af Udgifterne paa 400 000 Kr. Udgifterne er nemlig steget til 58 Mill. Kr. Dette Minus udlignes dels ved Driftsbudgettets Overskud, dels ved Kassebeholdningen, som er opført til 36 Mill. Kr. pr. 31. Marts 1929; pr. 31. Marts 1930 skulde den udgøre 25,1 Millioner.

Det Finanslovsforslag, vi nu staar i Begreb med at vedtage og oversende til det andet høje Ting, er velfunderet, og det hviler i Virkeligheden paa et sundere Grundlag end mange af de foregaaende Finanslove. Jeg kan saaledes nævne, at paa dette Finanslovsforslag er der en effektiv Afbetaling paa Statsgælden paa ca. 16 Mill. Kr.; noget saadant har man ikke set længe.

Jeg skal slutte med at anbefale det høje Ting at stemme for dette Finanslovsforslag, saaledes som det nu er ændret ved tredje Behandling, saaledes at det kan komme over til det andet høje Ting og blive vedtaget der.

Christmas Møller: Efter den Afstemning, der i Dag har fundet Sted over de Ændringsforslag, som mit Partis Finansudvalgsmedlemmer har stillet til Forsvarsministeriernes Paragraffer, §§ 21 og 22, angiver Finanslovsforslaget i den Skikkelse, det nu foreligger i for det høje Ting, efter vor Opfattelse ikke det, en Finanslov skal angive, nemlig at være Lovens Lov og at være et fuldgyldigt Udtryk for Forsvarsloven af 1922. Min Gruppe vil derfor i nøje Overensstemmelse med, hvad vi i et ganske parallelt Forhold gjorde i Foraaret 1925, undlade at stemme for Finanslovsforslaget, idet vi udtaler Haabet om, at Forslaget under den videre Behandling i Rigsdagen maa blive det, Finansloven skal være: et fuldgyldigt Udtryk for Loven her i Landet.

Dahlgaard: Efter at der nu ved det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Be-

mærkninger er sket det opsigtsvækkende, at det Parti, der hidtil har været med til at udgøre den højtærede Regerings parlamentariske Basis her i Tinget, er gaaet til noget saa ekstraordinært som at nægte at stemme for Finansloven, forekommer det mig, at den parlamentariske Stilling her i Salen er af en saa ejendommelig Karakter, at det vilde være rigtigt, at Partierne — og for den Sags Skyld ogsaa Regeringen — fik Lejlighed til at overveje hele den foreliggende Situation. Jeg skal derfor tillade mig at opfordre Formanden til at afbryde denne Forhandling og udsætte den i en rimelig Tid.

Formanden: Efter det derom fremsatte Ønske skal jeg udsætte Mødet til Kl. 3½.

Mødet udsat Kl. 3⁵.

Mødet genoptaget Kl. 3³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Staining: Den Erklæring, som før blev afgivet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, viser os, at det ene Parti, som var Ministeriets Grundlag, har besluttet at berøve Ministeriet den fornødne Støtte til Vedtagelse af Finansloven. Socialdemokratiet vil selvfølgelig under disse Omstændigheder ikke yde Erstatning herfor, navnlig da Finanslovsforslaget heller ikke er tiltalende for os.

Dahlgaard: Efter at det konservative Folkeparti, Regeringens hidtidige Støtteparti, har erklæret, at Partiet ikke agter at stemme for Finansloven, er Spørgsmaalet om Finanslovens Vedtagelse efter vor Opfattelse fra at være et Spørgsmaal om Vedtagelse af en Bevillingslov blevet til et politisk Spørgsmaal, hvor det søges lagt over paa Oppositionen at opretholde Regeringen. Skønt det foreliggende Finanslovsforslag indeholder langt højere Militærbevillinger, end vi fra vor Side kan billige, har vi i og for sig ikke, lige saa lidt som